

Sprawozdanie z układów logicznych	
Ćwiczenie nr: 5	
1. Imię i nazwisko – student 1: Bartosz Dusza	Temat ćwiczenia: Synteza układu synchronicznego
2. Imię i nazwisko – student 2: Kamil Badowicz	
Grupa laboratoryjna nr (u prowadzącego): 8	Dzień tygodnia: ² wtorek
Płyta montażowa nr (z tyłu zadajnika):	Godziny zajęć (od-do):13:15-14:45

- I. Wnioski umieścić na odwrocie ostatniej kartki z rysunkami.
- II. Wyniki, potwierdzenie wykonania ćwiczenia wraz ze schematami realizowanych układów umieszczamy na ostatniej stronie

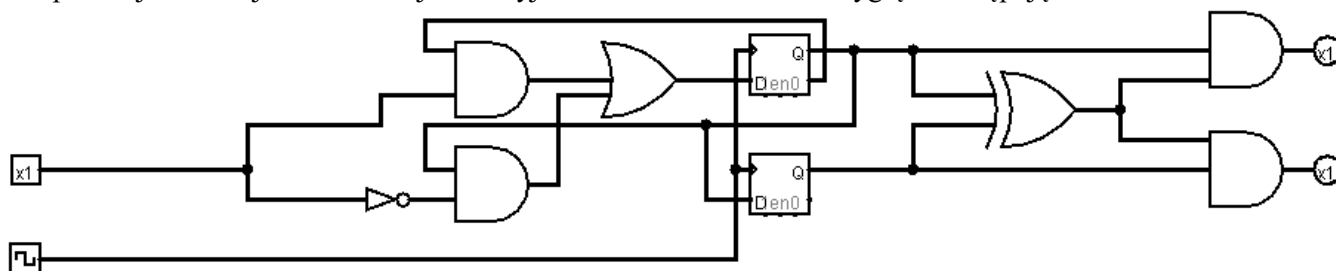
² Np. poniedziałek, środa itd.

³ Numery grup lab. (niezmienne w trakcie semestru) oraz numery płyt montażowych są zazwyczaj identyczne. Będą się różnić w sytuacjach, gdy ćwiczenie jest wykonywane na innym stanowisku niż zwykle bądź udostępniono płytę dodatkową.

⁴ Np. 7.30-9.00

1. Synteza układu Moore'a

Dla podanej sekwencji wartości wejścia i wyjścia nasz układ Moore'a wygląda następująco:

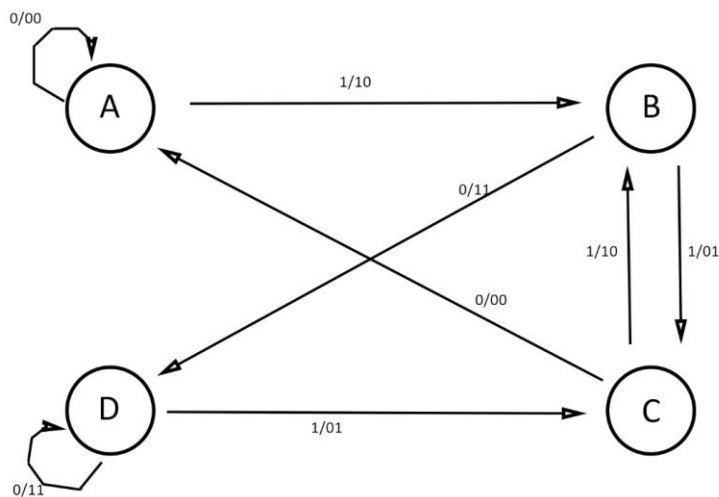

W tym układzie wartości na wyjściach Z1 i Z2 mogą zmienić swoją wartość tylko w momencie narastającego zbocza zegarowego, a zmiana wartości na wejściu nie ma bezpośredniego wpływu na wartości wyjść.

Graf stanów-wyjść dla podanego układu wygląda następująco:

Zakodowane stany:

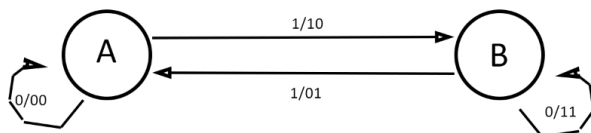
Stan	Q1Q2
A	00
B	10
C	01
D	11

Tablica stanów-wyjść dla układu:

Stan bieżący	X	
	0	1
A	A/00	B/10
B	D/11	C/01
C	A/00	B/10
D	D/11	C/01

W powyższej tabeli można zauważyć, że stany A i C oraz B i D mają takie same wartości w tabeli stanów-wyjść, więc możemy je uprościć i zapisać jako jeden stan otrzymując wtedy:

Stan bieżący	X	
	0	1
A	A/00	B/10
B	B/11	A/01

Otrzymywanie funkcji wzбудzających wejścia przerzutników:

	Q_1Q_2	X=0	X=1
D1	00	0	1
	10	1	0
	11	1	0
	01	0	1
	Q_1Q_2	X=0	X=1
D2	00	0	0
	10	1	1
	11	1	1
	01	0	0

Stąd możemy otrzymać $D1 = \overline{X}Q_1 + X\overline{Q_1}$ oraz $D2 = Q_1$.

Funkcje wyjść

Q_1Q_2	Z1	Z2
00	0	0
01	1	0
11	0	0
10	0	1

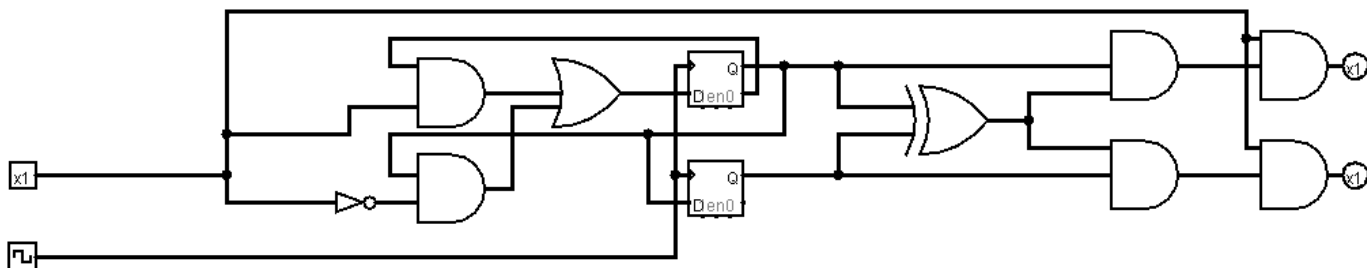
Możemy otrzymać następujące funkcje wyjść:

$$Z1 = \overline{Q_1}Q_2$$

$$Z2 = Q_1\overline{Q_2}$$

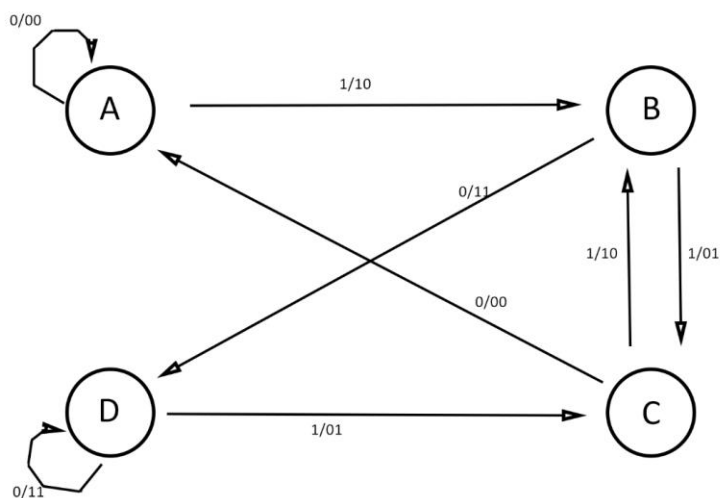
2. Synteza układu Mealy`ego.

Dla podanej sekwencji wartości wejścia i wyjścia nasz układ Moore`a wygląda następująco:

W tym układzie wartości na wyjściach Z1 i Z2 mogą zmienić swoją wartość także w momencie zmiany wartości wejściowej, a więc zmiana wartości na wejściu ma bezpośredni wpływ na wartości wyjść.

Graf stanów-wyjść dla podanego układu wygląda następująco:

Zakodowane stany:

Stan	Q1Q2
A	00
B	10
C	01
D	11

Otrzymywanie funkcji wzbudzających przerzutniki:

	Q1Q2	X=0	X=1
D1	00	0	1
	10	1	0
	11	1	0
	01	0	1
	Q1Q2	X=0	X=1
D2	00	0	0
	10	1	1
	11	1	1
	01	0	0

Stąd możemy otrzymać $D1 = \bar{X}Q_1 + X\bar{Q}_1$ oraz $D2 = Q_1$.

Funkcje wyjść:

X	Q1Q2	Z1	Z2

1	00	0	0
1	01	1	0
1	11	0	0
1	10	0	1
0	00	0	0
0	01	0	0
0	11	0	0
0	10	0	0

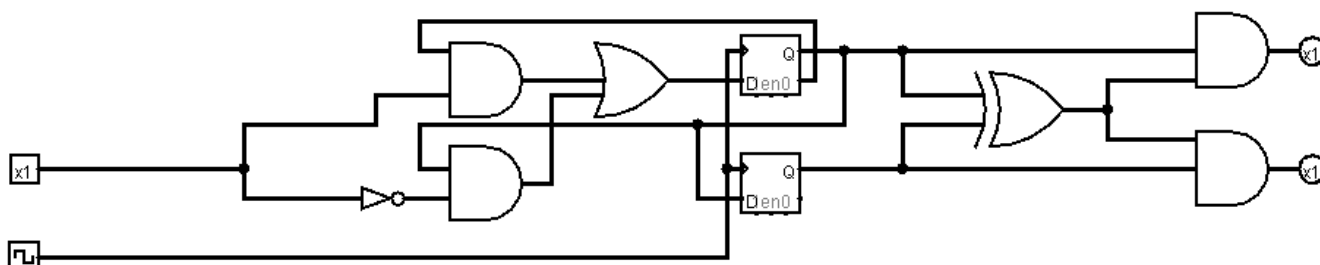
Możemy otrzymać następujące funkcje wyjść:

$$Z1 = \overline{Q_1} Q_2 X$$

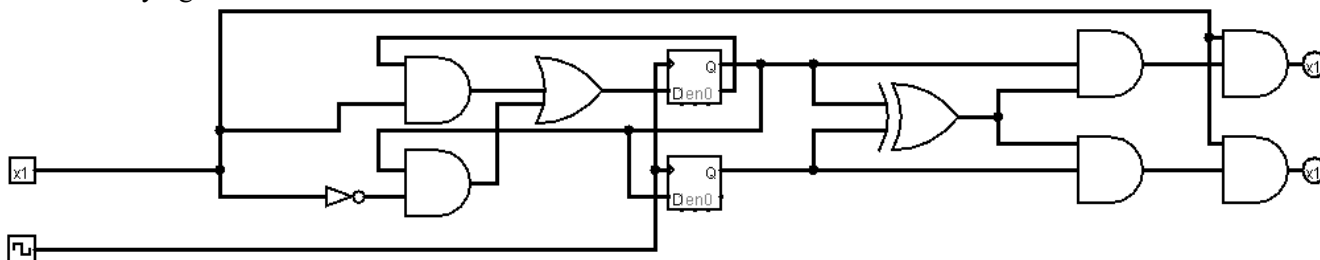
$$Z2 = X Q_1 \overline{Q_2}$$

3. Schematy zsyntezowanych układów wraz z diagramami czasowymi

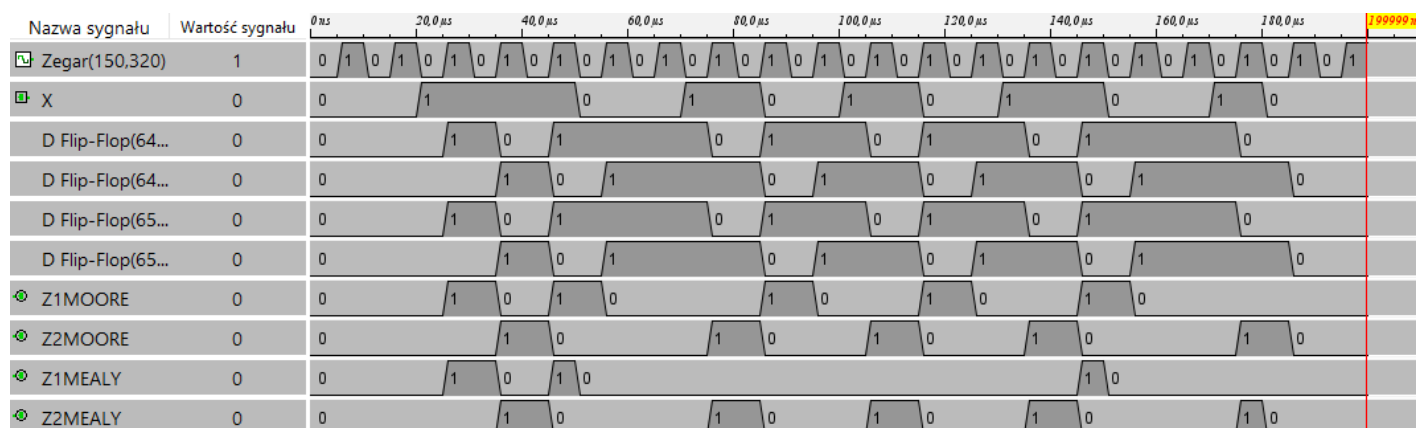
Układ Moore'a:

Układ Mealy'ego:

Przebiegi czasowe:

Jak można zauważyć, układ Moore'a zmieniał wartości wyjścia tylko w momentach taktowania zegara, natomiast układ Mealy'ego zmieniał je także pod wpływem zmiany wartości wejścia.